

Belokranjski pregovori in reki.

V Adlešičih zapisal J. Š.

Bedast je, ki na tla pljune, pa pljunek polize.
Bolja i stara čizma, nego gola noža.
Bolji so ranki, nego celi danki (rana ura, zlata ura).
Brez ciganke ni gátanja (vedeževanja).
Brez straha i vuk v lozi ne živi (vsakdo je komu pod strahom).

Česa imaš najviše (največ), tega je treba najbolj čuvati.

Duge zároke, gótova ómrznja (po dolgi zaroki navadno ni poroke, ampak hudo sovrašтво).

Góspodska služba je nastavljena, a ne zaglavljena.
I jakemu volu jarem pukne.

Kada je velika maša v kalu, je mala maša v prahu (če je o veliki maši obilo dežja, je o mali maši suša).

Kako beže na Telovo s pahi, tako v jeseni s plah-tami (če med telovsko procesijo začne deževati, da morajo bežati s pahi (cerkvenimi zastavami), bodo morali bežati v jeseni s plah-tami (ruhami), na katerih sušijo kake pridelke, na pr. proso, fižol in dr. — Ta pregovor imajo na Preloki).

Kakovo drvo, takov i sad.

Kar je zasipano, naj se izmelje.

Ki s pasi lega, z buhami vstane.

Ki se ne povrne, ta ni božji (zveličan).

Ne gleda se na psa, nego čij je (zaradi gospodarja se še psu prizanaša).

Nečem si pred vrata trnja metati (sam sebi škodovati).

Nesreča ne orje i ne seje, a zmerom žanje.

Posojilo vračka gleda.

Pošten račun, dug žitek.

Pozna se, iz ke vode je sir.

Sam — kaj okleščena lipa.

Sto ljudi goni sto čudi.

Štruklji po svetu porenejo (poženejo), žganci pa streho proderejo (rekel je skopuh, ki ne privošči svoji družini nič dobrega).

Veži otca ali mater, samo dobro veži (kar delaš, delaj dobro).

Vince — sredozimce (sv. Vincencij, 22. januarija, pade v sredo zime).

Više je vreden lep glas nego svilen pas.

Vsaki bo došel na svoje kolo.

Zabadava i steblo, kada je ozeblo.

Zagovori (obljube) so teški odgovori (ako se ne izpolnijo = obljuba stori dolg).

Zajec gnoji, zajec i žanje (prim. za zajčjim gnojem ni kruha = brez gnoja ni pridelka).

Listnica uredništva.

O Stanku Majcenu, našem sotrudniku, so prinesli časopisi dne 19. novembra notico: »G. Stanko Majcen, praporščak v rez. pri 27. pešpolku, je bil dne 30. oktobra zaradi izrednega junaštva odlikovan z veliko srebrno medaljo za hrabrost. Praporščak Majcen je od prvega dne našega vojskovanja na severnem bojišču ter je neprestano v bojni črti.«

Popravek. Str. 375. v 2. opomnji prvega stolpca beri »s e s e reconciliare ...« namesto »vere ...« Podpis pod to oceno se pravilno glasi: Ivan Grafenauer. — Na str. 350. je izostal nad »Dekletovo pesmijo« Joža Lovrenčiča skupni naslov: »Fragmenti iz Trentarskega študenta«.

